

- 2) Czy art. 15 umowy w sprawie siedziby w związku z art. 36 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC) i EBC należy interpretować zawężająco w ten sposób, że stosowanie uzasadniającego świadczenie niemieckiego prawa socjalnego w stosunku do pracowników EBC jest wyłączone jedynie wówczas, gdy korzystają oni na podstawie „warunków zatrudnienia” z porównywalnego świadczenia przyznanego przez EBC?
- 3) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie:
- a) Czy wspomniane przepisy należy interpretować w ten sposób, że nie dopuszczają one stosowania przepisu prawa krajowego, który przy przyznawaniu świadczeń rodzinnych opiera się tylko na zasadzie terytorialności?
- b) Czy rozważania Trybunału w wyroku w sprawie C-352/06 Bosmann, Zb.Orz. 2008, s. I-3827, pkt 31–33, można odnieść do stosowania wspomnianych przepisów? Czy art. 15 umowy w sprawie siedziby w związku z art. 36 Statutu ESBC i EBC nie odmawia Republice Federalnej Niemiec uprawnienia do przyznawania zasiłków rodzinnych pracownikom EBC mającym miejsce zamieszkania na jej terytorium?

podstawie art. 13 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystego powietrza dla Europy⁽²⁾;

— obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z brzmieniem art. 5 ust. 1 dyrektywy 1999/30/WE państwa członkowskie podejmują środki niezbędne w celu zapewnienia, aby stężenie pyłu PM₁₀ w powietrzu nie przekraczało wartości dopuszczalnych ustanowionych w załączniku III sekcja I z zachowaniem podanych w nim terminów. Termin mający znaczenie w niniejszej sprawie przypadał na dzień 1 stycznia 2005 r.

Dokonana przez Komisję ocena rocznych sprawozdań przekazanych w latach 2005–2007, ujawniła przekroczenie dopuszczalnych wartości stężenia pyłu PM₁₀ w powietrzu w wielu strefach i aglomeracjach miejskich. Poza tym z najnowszych, przekazanych przez Włochy danych, dotyczących 2009 r., wynika, że stan przekroczenia dopuszczalnych wartości dziennego i rocznego stężenia utrzymuje się w 70 strefach.

Wynika stąd, że Włochy uchybiły zobowiązaniom, które na nich ciążyą na mocy art. 5 ust. 1 dyrektywy 1999/30 w odniesieniu do danych stref i lat.

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-68/11)

(2011/C 145/10)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Alcover San Pedro i S. Mortoni, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że dopuszczając do przekraczania w trakcie wielu, kolejnych lat dopuszczalnych wartości stężenia pyłu PM₁₀ w powietrzu w wielu strefach i aglomeracjach w odniesieniu do jakości powietrza na całym włoskim terytorium, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom państwa członkowskiego, które na niej ciążyą na niej na mocy art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 1999/30/WE z dnia 22 kwietnia 1999 r. odnoszącej się do wartości dopuszczalnych dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i tlenków azotu oraz pyłu i ołowiu w otaczającym powietrzu⁽¹⁾, a następnie na

⁽¹⁾ Dz.U. L 163 z 29.6.1999, s. 41

⁽²⁾ Dz.U. L 152 z 11.6.2008, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgia) w dniu 16 lutego 2011 r. — Connoisseur Belgium BVBA przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-69/11)

(2011/C 145/11)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Connoisseur Belgium BVBA

Strona pozwana: Królestwo Belgii.